

گفت‌وگویی صبا با آتیه جاوید بازیگر سریال «پایتخت»

روی لهجه جمیله تاکیدی وجود ندارد

احمد محمد اسماعیلی
تحلیل

آتیه جاوید یک تئاتری با سابقه و موفق است که در کارنامه کار تئاتری اش کار با بزرگی مثل دکتر علی رفیعی دیده می‌شود و در نمایش‌هایی نظیر «کنل» «در مصر برف نمی‌بارد» حضورهای موفقی داشته است. جاوید در سینما و تلویزیون نیز کارنامه موفق و خوبی دارد و با کارگردان‌هایی نظیر سعید آقاخانی، محمد حسین لطیفی، بهروز شعبی، نرگس آبیاری و کیانوش عیاری و در آثار مثل «دارکوب»، «نفس»، «اینجا بدون من»، «پادری»، «زن بابا» و... حضورهای موفقی داشته است. جاوید همچنین سابقه کارگردانی تئاتر را در کارنامه خود دارد. با جاوید درباره حضورش در «پایتخت» و مختصات نقش جمیله گفت‌وگویی انجام داده‌ایم. به عنوان مخاطب شما را یک بازیگر باتجربه و موفق در تئاتر می‌شناسم که در سینما و تلویزیون در کارهای کم‌دی نیز بازی کرده است. آیا در قبول پیشنهادات، آثار کم‌دی برایتان اولویت دارد یا کارهای جدی و درام؟

مهمترین ملاکم برای قبول و یا عدم قبول یک نقش فیلمنامه است و در کنارش کارگردان و گروه سازنده نیز بسیار موثر هستند و اصلاً تفکیکی ندارم که بخواهم اولویتی بین کارهای کم‌دی و جدی داشته باشم. برای من دراماتیک بودن فیلمنامه و کنش شخصیتها مهم است.

بیشتر خودتان را بازیگر کم‌دی می‌دانید یا بازیگر کارهای جدی و اجتماعی؟

بیشتر کارهای جدی و اجتماعی را دوست دارم. البته معتقدم یک بازیگر باید بتواند در هر ژانری بازی‌اش را ارائه کند.

در کارهای کم‌دی هدایت کارگردان بسیار مهم است. یکی از کارهای موفق شما سریال «زن بابا» به کارگردانی سعید آقاخانی است که یک بازیگر صاحب سبک در کم‌دی است. کار با این نوع کارگردان‌ها برایتان چگونه است؟

این نوع کارگردانها بهتر و موثرتر بازیگران‌شان را هدایت می‌کنند و البته خود بازیگر هم باید قدرت تحلیل نقش داشته باشد. در این دو-سه دهه دوران بازیگری‌ام همیشه بیشتر بن‌میزان تلاشم رابه کار برده‌ام که مطابق با فیلمنامه، مختصات نقش و توقع کارگردان بازی‌ام ارائه کنم و همیشه در هر کاری با کارگردان درباره نقشم تبادل نظر می‌کنم. شکر خدا تمام کارگردان‌هایی که برایشان بازی کرده‌ام هم تاکنون از من رضایت داشته‌اند.

معمولاً از تکه کلام‌ها در بازی‌تان استفاده می‌کنید. این تکه کلام‌ها چقدر به رنگ آمیزی نقشی که ایفا می‌کنید کمک می‌کند؟

این تکه کلام‌ها معمولاً در تمرینات شکل می‌گیرند. البته این نوع کارها مبتنی بر بداهه بستگی به شرایط و موقعیت نقش در درام داستان دارد. مثلاً در فیلم «دارکوب» برای ایفای کاراکتری که بازی کردم پیشنهادهای ارائه دادم که شعبی برخی از آنها را پذیرفت و برخی دیگر رانه.

به نظر می‌رسد اغلب مردم شما را با کارهای تلویزیونی طنز مثل «پادری» و «زن بابا» و... می‌شناسند تا بازی‌هایتان در تئاتر چقدر به این مسئله اعتقاد دارید؟

بستگی به مخاطب دارد. مخاطبانی که تئاتر می‌بینند کارهای من را دیده و بر طبق آن با من حرف می‌زنند و یا به بازی‌ام در سریال «دکتر قریب» اشاره می‌کنند. مخاطب عام‌تر هم در کوچه و خیابان بیشتر من را با نقش‌هایم در سریال‌های کم‌دی تلویزیون می‌شناسند. معمولاً سریال‌هایی که بازخوش می‌شوند بیشتر در معرض دید مخاطب قرار می‌گیرند. مثلاً با بازخوش قسمت‌های قبلی مجموعه پر مخاطب «پایتخت» که در آنها بازی کرده‌ام مخاطب بیشتر بازی‌ام را رصد کرده است و با این سریال هم بیشتر من را شناخته‌اند.

کار کردن با دکتر رفیعی باعث شد سطح بازیگری شما ارتقا پیدا کند؟

موقعی که سر تمرینات دکتر رفیعی می‌رفتم برای من در حکم یک کلاس بازیگری بود و آن زمان دانشجوی بازیگری تئاتر بودم و این شاگردی به من کمک کرد سطح بازی‌ام ارتقا پیدا کند. این اتفاق هم در حین همکاری با کیانوش عیاری هم رخ داد.

شما از قسمت دوم به بعد سریال پایتخت حضور متناوبی داشته‌اید. این حضورها برایتان چه ویژگی‌هایی دارد؟

از فصل دوم به بعد نقش زن برادر خانم رامین‌فر را بازی کردم که برای کاری به تهران و خانه آنها می‌آید. در فصل ششم نقش جمیله زن تقی معمولی را بازی کردم و برایم نقش متفاوتی بود. در قسمت هفتم هم چنین نقشی را ادامه دادم.

چقدر در تکوین شخصیت جمیله تلاش کردید تا ویژگی‌هایی به نقش اضافه کنید؟

جمیله زنی است که دوست دارد همسرش به حرف‌های او گوش داده و به آنها عمل کند.

در سریال «زن بابا» هم نقشی که ایفا کردید چنین ویژگی‌ای داشت؟

این دو نقش شخصیت بودند و اصلاً تیبیکال نبودند. جمیله دوست دارد خانواده همسرش از ارثیه پدر سوء استفاده نکنند و البته در حین ایفای نقش ویژگی‌هایی برای بهتر شدن نقش پیشنهاد دادم.

چه پیشنهادهای ارائه کردید؟

پیشنهاد دادم اسم شوهر را تقی صدا نکنم و نام دیگری استفاده کنم.

اصالتی گیلانی دارید، ولی برای ایفای نقش جمیله به سراغ استفاده از لهجه مازندرانی رفتید.

محسن تنابنده در قسمت ششم «پایتخت» به من گفت اصلاً روی این قضیه در فیلمنامه تاکید نشده که او مازندرانی است و می‌توانیم بگوییم اصالتی گیلانی دارد. اصولاً لهجه در غنای شخصیتی که بازیگر ایفا می‌کند کمک کننده و آن را رنگ آمیزی می‌کند.

تیم اصلی بازیگران «پایتخت» نزدیک به دو دهه هستند که با هم همکاری دارند. آیا هماهنگ شدن با تیمی که با یکدیگر همکاری طولانی مدتی دارند دشوار نبود؟

نه، کار دشواری نبود. همه این بازیگران و سبک کاری‌شان را می‌شناسم و با همه دوست هستم. مضاف بر این که همه‌شان تئاتری هستند و این یک مزیت است.

به نظر شما رمز موفقیت «پایتخت» بعد از گذشت شش فصل چه بوده است؟

خب، همه عوامل تولید این سریال در سطح استاندارد و خوب هستند. داستان جذاب مبتنی بر الگوی ایرانی، بازی‌های خوب و یک دست و کارگردانی حرفه‌ای کمک کرده که «پایتخت» اثری خوش ساخت و موفق باشد. البته سلیقه مخاطب متفاوت است. برخی از بعضی فصل‌های سریال بیشتر اظهار رضایت دارند و برخی دیگر با سایر فصل‌ها و قسمت‌ها ارتباط بهتری برقرار کرده‌اند.

